

Spyd og lange Sværd. hvorhos alle bærer Bue og forgiftede Pile. Staalspidsen, der løseligt er bundet fast til Skaftet, er oversmurt med en Blanding af Aconitum og hengemt Svineblod. Aborfolket kæmper fortrinsvis bag mægtige Palisadeforskansninger, anbragt midt inde i Junglen, saa Angriberne først faar Øje paa dem, naar han er helt inde ved Skansen. Alle de Veje, hvorved Stillingen kan omgaas, er barrikaderede med fældede Træstammer, og Forskansningen er ofte flankeret af Afgrunde. Foruden en Pileregn udsætter Angriberen sig for kunstigt arrangerede Stenskred.

W. R. Prior.

Den østrigske Forsker Dr. Erich Zugmayers Ekspedition til Belutschistan. Doktoren, der tidligere har udført resultatrige geografiske Undersøgelser, vender i Slutningen af dette Aar tilbage fra Belutschistan efter en her udført heldig Ekspedition, hvorom meddeles følgende i »Mitt. d. K. u. k. geogr. Gesell. in Wien« Bd. 54 Nr. 9: Dr. Zugmayer, der nu lykkelig har overstaaet den ensomste, største og besværligste Del af sin Forskningsrejse, har ikke alene været heldig med Indsamling af Dyr og Planter, men har ogsaa i Distriktet, hvor den evropæiske, højasatiske og polynesiske Faunezone træffer sammen, faaet et værdifuldt Materiale over Zoogeografi og Dyrevandringer. Saaledes fandt han en Krokodil ved den persiske Grænse, derimod ingen Landsnegle. Medens Landet i mange Henseender er en fuldkommen Fauna-Bro, er den det ikke for Lovens og Skadens Vedkommende. Rotter findes næsten ikke; ikke destomindre er der flere Gange udbrudt Pestepidemier. Mærkeligt nok synes disse at staa i Forbindelse med de store Andeflokke, som plejer at komme hertil fra Nord. Dr. Z. er i Færd med at anstille Iagttagelser

over, om disse Ænder virkelig kan anses for uhyggelige Pest-overførere, og om Grunden til at disse Dyr om Sommeren søger hen til glohede, tørre Egne.

Eksp. led meget under den enorme Hede, som steg til 50° C. i Skyggen og 70° C. i Solen, medens Insolationen ofte gik over 100° C. En morderisk Virkning paa Mennesker og Dyr øver de hede Støvstorme, under hvilke Vandring er umulig, da Heden i Løbet af en Time berøver det menneskelige Legeme en Liter Vand. Først da Karavanen den 22. Juni naaede den lille Garnison Turbat, blev Heden mindre trykkende. Herfra blev Opstigningen over et Pas til Beluschistans indre Højflade tiltraadt, og Punktet Schakrak, der ligger i 1000 Meters Højde, naaedes. Herfra blev det køligere, dog maatte Marschen ligesom hidtil foregaa i Maaneskin eller fra Kl. 3—10 Fm.

I Modsætning til Beluschistans Kystland findes i det indre fastboende Befolkning, Kultur og beskedne Virksomheder, navnlig hvad angaar Tilvirkningen af kostbare Vaaben og Redskaber. Hovednæringsmidlet danner de forskellige Arter Dadler, der tilberedes paa mange Maader, hvorfor ogsaa Dadelhøsten er en Hovedbegivenhed, der i flere Egne giver Anledning til festlige Lege Væddeløb og Væddeskydning.

De indfødte Sardarer, mest større Grundejere, udmærker sig ved Gæstevenslighed, og de anstrænger sig for at modtage den engelske Regerings Gæster vel.

Den 6. Juli kom Z. til Pandschgur, hvorfra han foretog flere heldige Ekskursioner og Jagter. Paa Grund af indre Uro i Landet maatte han udsætte sin Afrejse fra Pandschgur, men mente dog at naa Kelat i September. Herfra vil han foretage en Afstikker over Quetta til Tschamen for at studere Ørkenfaunaen, og efter Opløsningen af sin Karavane i Slutningen af Oktober igen indtræffe i Karachi.

Literaturanmeldelser.

O. Olufsen: *The Emir of Bokhara and his country.* København 1911, Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag. London 1911, William Heinemann.

Den ovenfor nævnte Bog er et Værk, der er fremkommet som Følge af de Rejser, Forfatteren har gjort i Asien, og det tjener til at fuldstændiggøre flere andre af ham udgivne Skrifter og Afhandlinger.

Det er omtrent det største og det mest fuldstændige af alle de Værker om fremmede Lande, som er udkomne herhjemme i de senere Aar, og det fortjener al mulig Anerkendelse som et saadant.

Det omhandler Ruslands hidtil kun lidet undersøgte Vasalstat Bokhara, og Forfatteren udtaler vel, at det ikke har været hans Hensigt at give et udtømmende Værk om denne Stat, blot at give et

Bidrag til Kundskaben om den; men enhver, der har læst den hele Bog, vil utvivlsomt forgæves søge at finde, at der mangler noget i den særdeles omfattende Beskrivelse af Landet og dets Befolkning.

Det første Afsnit af Værket er en omtrent ganske gennemført topografisk Beskrivelse af Landet. Det omhandler Grænserne, Bjergegnene og Slettelandet, der dels er Stepper og dels Ørkener. Derhos er der ogsaa skænket Beskrivelsen af Vandløbene og Bassinerne omkring dem megen Opmærksomhed. Man bliver saa godt sat ind i de ejendommelige Naturforhold, der hersker i Landet, og som er saa uendelig forskellige fra dem, vi herhjemme kender af Selvsyn, at man næsten synes, at man selv har levet en Tid i dem. Flere Steder har Forfatteren haft Anledning til at fremsætte Rettelser af de russiske Kort, og det letter Forstaaelsen af Person- og